

И тръгнали тримата мждреци на дълъгъ, опасенъ пжтъ, движени отъ силно желание да видятъ необикновения Царь, да Му засвидетелствуватъ своята почитъ и да Му се поклонятъ.

Месеци пжтували тѣ отъ далечния Изтокъ, пжтували презъ пусти, диви и непроходни мѣста. И никой, за цената на нищо, не би предприелъ като тѣхъ такова дълго, мжчително и опасно пжтешествие. Но тѣ, изпълнени съ почитъ и любовъ къмъ великия Царь, не усещали мжчнотиитѣ на дългия пжтъ, и крачели бодро къмъ югозападъ.

Ето ги вече въ Палестина. Наближаватъ Иерусалимъ, но сж силно развълнувани, защото въ съзнанието имъ се рисуватъ необикновенитѣ тържества, народнитѣ ликувания въ столицата на богоизбрания народъ, по случай изпълнение на заветната му мечта — раждането на многоочаквания Вождъ.

Но какъвъ смутъ настаналъ въ душитѣ на смѣлитѣ пжтници, какво голѣмо разочарование овладѣло тѣхъ, когато, влизайки въ еврейската столица, тѣ не сварили въ нея никакви празднества, никакви народни веселия! Иерусалимъ не само не ликувалъ, но и нищо не знаелъ за радостното събитие. А какъ е възможно — очудено се питали звездобройцитѣ — отъ вѣкове очакванъ Царь да се роди, и никой, дори въ самата столица, да не знае за това!

И принудени били тѣ, де кого срещнатъ въ Иерусалимъ, да му зададатъ въпросъ:

— Де е родилиятъ се Царь Иудейски? Защото видѣхме звездата Му на изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ.

За срамъ на иерусалимскитѣ граждани, никой отъ тѣхъ не е могълъ да даде отговоръ, защото никой не е знаелъ за това събитие.

Е добре — не могли да отговорятъ иерусалимiani, защото не сж знаели; не се веселѣли, понеже не имъ било известно радостното събитие. Но сега, следъ пристигане на езичницитѣ-благовестители, които ясно съобщили, че еврейската народна мечта е сбждната, понеже многоочакваниятъ Царь се е родилъ вече, като потвърдили истиността на това съвидената отъ тѣхъ небесна личба — сега въ Иерусалимъ трѣбвало да гръмнатъ пѣсни и веселия, очаквало се всички — царь и народъ — възторжено да ликуватъ.

За преголѣмо очудване на мждрецитѣ, нищо подобно не е станало. Напротивъ, тѣхната блага вестъ, вмѣсто радостъ, предизвикала всеобщо смущение. Царь Иродъ, като чулъ радостната новина, страшно се смутилъ, а съ него се смутилъ и цѣлъ Иерусалимъ. Тѣй неприятна и тѣй страшна се показала радостната новина — и за Ирода насилника, и за всички, които били свързали своята сждба съ неговата или пкъкъ се страхували отъ неговата жестокость!

А за пълната безопасность на новородения Царь, Божието Провидение наредило никой въ Иерусалимъ да не знае за рождението Му. Само чистосърдечнитѣ мждреци не могли да проникнатъ въ тайната на туй Божие нареждане. Тѣ не съзрѣли у Ирода и коварния му замисълъ, ловко покритъ отъ него съ завеса отъ лице-